

група тварин вважається – ваготоніками. У другій групі – нормотоніків спостерігався помірний апетит у порівнянні з іншими групами, у них спостерігався динамічний баланс, тобто тонус симпатичних і парасимпатичних нервів врівноважений. У групи симпатикотоніків реєстрували меншу кількість спожитого корму, адже симпатичний нерв навпаки гальмує роботу шлункових залоз, знижує перистальтику шлунку і кишечника. У цих тварин підвищений тонус симпатичної нервової системи.

Отже, тонус автономної нервової системи чинить вплив на кількість спожитого корму в котів. У ваготоніків та симпатотоніків кількість спожитого корму за добу достовірно відрізняється від таких в тварин-нормотоніків і складає $58,3 \pm 1,9^*$ та $34,7 \pm 3,1^*$ г відповідно.

УДК 636.084.087.7:637.1.05

Грановська Д. О., студентка III курсу спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Саєнко В.П., асистент,

Подільський державний аграрно-технічний університет,
м. Кам'янець-Подільський, Україна

СУЧАСНІ БІОСТИМУЛЯТОРИ В ГОДІВЛІ РІЗНИХ ВИДІВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ТВАРИН ТА ЇХ ВПЛИВ НА ЯКІСТЬ ПРОДУКЦІЇ

Створення міцної кормової бази – це збільшення виробництва природних кормів, підвищення їхньої якості за рахунок впровадження високоефективних засобів і технологій виробництва, з урахуванням використання різних біостимуляторів.

Біостимулятор – це фармакологічні речовини, що активують функції організму в цілому або окремі його системи. Використовують для підвищення резистентності організму тварин і стимуляції росту та відгодівельних якостей тварин. Біостимулятори сприяють високій засвоюваності тваринами поживних речовин, які впливають на засвоєння корму, забезпечує їх раціональне використання. Тобто, використання біостимуляторів на фоні забезпечення тварин високоякісними кормами, є один із шляхів успішного ведення галузі тваринництва.

Головною метою повноцінної годівлі є розрахунок раціонів, що збалансовані до потреб тварин у поживних речовинах. Біостимулятори і мінеральні та вітамінні добавки є ефективним джерелом недостаючих у природних кормах речовин.

Існують декілька видів біостимуляторів, що спрямовані на прискорення росту тварин, підвищення їхньої продуктивності та зміцнення імунітету до окремих захворювань. Виробництво біостимуляторів – це вигідна у сучасному аграрному секторі галузь і це виняткова система в якій сільське господарство має великі можливості у підвищенні як продуктивності, так і доходності.

За походженням розрізняють: рослинні (антибіотики та препарати за Філатовим), тваринні (ФСД, гормони, ферменти) й штучні (вітаміни) групи препаратів.

3 препаратів тваринного походження широко використовують антисептик-стимулятор Дорогова (АСД), що є продуктом сухої перегонки тканин тваринного походження. Після перегонки одержують фракцію 2 (АСД-2) – розчинну у воді, і фракцію 3 (АСД-3) – нерозчинну у воді.

Використовують також препарати із тканин організму (кров, молоко) за Філатовим, гормони. Вивчають препарати із імунних тканин (тимусу й фабрицієвої бурси) для лікування набутих імунодефіцитів. З цією метою використовують також неспецифічний глобулін і інтерферон, які стимулюють функції імунної системи.

Біостимулятори мають позитивну дію, вона спрямована на підвищення росту тварин. До таких стимуляторів відносяться Амілосубтилін, ГЗХ Біовіт, COMBI-kel 40 LA.

Деякі публікації звертають увагу на те, що спостерігається негативний вплив у деяких випадках при підвищеній індивідуальній чутливості тварини до компонентів препарату, що можуть викликати алергічну реакцію. При тривалому лікуванні та порушенні порядку дозування в деяких випадках можливі втрата апетиту, діарея, блювота, тимпанія, диспепсичні розлади, стоматит, екзема, еритема шкіри в області ануса, ураження печінки, зміна забарвлення зубів.

На мою думку, до використання біостимуляторів в годівлі тварин необхідно підходити вибірково, враховуючи їхній вплив на організм тварин даного виду та віку, рівень продуктивності та можливі зміни якісних показників тої чи іншої продукції з обов'язковим обрахунком рентабельності виробництва.

УДК 636.4:612.8.017

Девіна О. С., студентка II курсу спеціальності «Технологія виробництва та переробки продукції тваринництва»

Науковий керівник – Журенко О.В., кандидат ветеринарних наук, доцент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України,
м. Київ, Україна

ВМІСТ ЗАГАЛЬНОГО БІЛКА ТА ЙОГО ФРАКЦІЙ У СВИНЕЙ З РІЗНИМИ ТИПАМИ ВИЩОЇ НЕРВОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Печінка є найбільшою застіною залозою в організмі тварини, яка за будовою відноситься до паренхіматозних органів і в залежності від кровонаповнення може бути від бурого до буро-червоного кольору. Маса її у свиней становить до 1,5 кг.

Рівень обміну речовин в організмі залежить від будови і стану слизової оболонки травного апарату, яка володіє високо розвинутою синтезуючою здатністю, а також від функцій внутріклітинних структур, що беруть участь у процесах виділення і всмоктування поживних речовин.

Кров для біохімічних досліджень відбирали вранці натщесерце з яремної (у свинки 5–6-місячного віку) та вушної вени (у свиноматок 3-річного віку), при цьому дотримувались всіх необхідних правил асептики та антисептики. Після забору матеріалу, з метою одержання сироватки, кров в пробірці обводили тонкою спицею та відстоювали в термостаті при температурі 38°C протягом